

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1/12
25.01.2012. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Невенке Важић, Анђелке Станковић, Љубице Кнежевић-Томашев и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Р.К, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз број 998/11 од 29.12.2011. године, подигнутом против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Саду К. број 250/11 од 14.06.2011. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 број 3750/11 од 12.10.2011. године, у седници већа одржаној у смислу члана 422. став 3. ЗКП-а, дана 25.01.2012. године, донео је

П Р Е С У Д У

УВАЖАВА СЕ, захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз број 998/11 од 29.12.2011. године, као основан, и утврђује да је правноснажним пресудама Основног суда у Новом Саду К. број 250/11 од 14.06.2011. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 број 3750/11 од 12.10.2011. године, повређен закон - одредба члана 369. тачка 4. ЗКП-а, у вези члана 66. став 2. КЗ, у корист окривљеног Р.К.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Новом Саду К. број 250/11 од 14.06.2011. године окривљени Р.К. оглашен је кривим да је извршио кривично дело насиље у породици из члана 194. став 3. у вези става 1. Кривичног законика па му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико окривљени у року од две године по правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело.

Апелациони суд у Новом Саду је пресудом Кж1 број 3750/11 од 12.10.2011. године одбио као неосновану жалбу Основног јавног тужиоца у Новом Саду и првостепену пресуду потврдио.

Против ових пресуда Републички јавни тужилац подигао је захтев за заштиту законитости Ктз бр. 998/11 од 29.12.2011. године, због повреде кривичног закона из члана 369. тачка 3. и 4. ЗКП-а, са предлогом да Врховни касациони суд уважењем захтева утврди да је у наведеним пресудама повређен кривични закон у корист Р.К. изрицањем условне осуде супротно одредби члана 66. став 2. КЗ.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу члана 422. став 3. ЗКП-а у одсуству обавештеног Републичког јавног тужиоца а у присуству окривљеног Р.К, на којој седници је размотрио списе предмета заједно са наведеним правноснажним пресудама, па је по оцени навода у захтеву за заштиту законитости, нашао:

Захтев је основан.

Врховни касациони суд налази да се основано у захтеву за заштиту законитости

Републичког јавног тужиоца указује да су правноснажне пресуде Основног суда у Новом Саду К. број 250/11 од 14.06.2011.године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 број 3750/11 од 12.10.2011. године донете уз учињену повреду кривичног закона из члана 369. тачка 4. ЗКП у вези члана 66. став 2. КЗ, јер су нижестепени судови одлучујући о кривичној санкцији прекорачили овлашћења која имају по закону и то у корист окривљеног Р. К.

Из списка предмета произилази да је окривљени Р.К. кривично дело насиља у породици из члана 194. став 3. у вези става 1. КЗ за које је осуђен, извршио у новембру 2009. године и да је према Кривичном законнику важећем у време извршења тог кривичног дела за исто била прописана казна затвора од две до десет година.

Одредбом члана 66. став 2. КЗ прописано је да се за кривична дела за која се може изрећи казна затвора у трајању од десет година или тежа казна не може изрећи условна осуда.

Имајући у виду наведену одредбу члана 66. став 2. КЗ, и казну која је запрећена за предметно кривично дело, Врховни касациони суд налази да је првостепени суд тиме што је окривљеном за кривично дело насиље у породици из члана 194. став 3. у вези става 1. КЗ изрекао условну осуду, која се као кривична санкција није могла изрећи, повредио одредбу члана 66. став 2. и прекорачио овлашћење које има по закону у смислу наведеног прописа чиме је учинио повреду кривичног закона из члана 369. тачка 4. ЗКП и то у корист окривљеног.

С обзиром да је против првостепене пресуде Основни јавни тужилац у Новом Саду изјавио жалбу због повреде кривичног закона из члана 369. тачка 4. ЗКП-а и да се у разлозима жалбе наводи да се условна осуда у конкретном случају због висине запрећене казне за предметно кривично дело није могла изрећи, то је Апелациони суд у Новом Саду као другостепени приликом одлучивања о предметној жалби био у обавези да наведену повреду кривичног закона отклони преиначењем првостепене пресуде у погледу одлуке о кривичној санкцији. Како другостепени суд то није учинио, Врховни касациони суд налази да је и Апелациони суд у Новом Саду својом пресудом у корист окривљеног повредио кривични закон из члана 369. тачка 4. ЗКП-а у вези члана 66. став 2. КЗ, како се то захтевом Републичког јавног тужиоца основано указује.

Имајући у виду да је захтев за заштиту законитости подигнут на штету окривљеног, Врховни касациони суд је уважењем захтева утврдио повреду закона у корист окривљеног не дирајући у правноснажну судску одлуку.

Из изнетих разлога, на основу члана 30. став 1. Закона о уређењу судова и применом члана 425. став 2. у вези става 1. ЗКП-а, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник

Председник већа-судија

Весна Веселиновић,с.р.

Бата Цветковић,с.р.